

[Ole Vig Jensen]

domme med animalsk produktion, vil det i hvert fald klart spille ind. Det vil vi også gerne se på i udvalget.

Vi går ud fra, at gartnerierhvervets særlige struktur og forhold gør det rimeligt ikke at medtage dette erhverv under de generelle bestemmelser, men hvis jeg har forstået det rigtigt – det kunne landbrugsministeren bekræfte i forbindelse med bemærkningen i lovforslaget – er det heller ikke tanken. Der er mulighed for at give andre bestemmelser for landbrugserhvervet.

Så er min taletid udløbet, og jeg må vende tilbage under anden runde.

### Bente Juncker (CD):

Da vor landbrugspolitiske ordfører ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på CDs vegne fremføre vore synspunkter vedrørende forslaget til ny landbrugslov.

Forslaget har længe været undervejs, men vi synes bestemt, at det har været værd at vente på. Det er et godt arbejde, landbrugsministeren her serverer, og det gør det ikke ringere, at de to store landboorganisationer, husmandsforeningerne og landboforeningerne, står bag. Dermed står faktisk hele det landbrug bag, som skal leve med denne lov.

I den første paragraf, lovens formålsparagraf, er der væsentlige ændringer, som CD hilser med tilfredshed. Den gamle formålsparagraf er næsten udelukkende en effektivitetsparagraf, der alene omhandler og tager hensyn til de egentlige fuldtidsbedrifter. Den nye taler om en langt bredere vifte af hensyn, der skal tilgodeses. Den accepterer ikke uden videre den økonomisk betingede strukturudvikling, der har accelereret de senere år, og som bl.a. har betydet, at der hver sjette time er blevet en landbrugsejendom mindre og dermed ofte en familie mindre på landet. Der skal nu tages miljømæssige hensyn, og befolkningsgrundlaget i landdistrikterne skal tilgodeses. Det betyder med andre ord, at den nye lov legaliserer begrebet deltidslandmand.

De nye hensyn betyder ikke, at den landmand, der skal leve af sit landbrug, er glemt, bestemt ikke. Han har stadig gode muligheder for at udvikle og tilpasse sig. Sådan skal det også være.

Med hensyn til erhvervsbestemmelser deles landbrugsejendomme reelt op i tre ka-

tegorier: fuldtidslandbrug, deltidslandbrug og hobbylandbrug. CD er generelt enig i denne opdeling. Vi vil dog godt i udvalget prøve at belyse, om grænsen mellem hobbylandbrug og deltidslandbrug er hensigtsmæssig. Jeg tænker her på 15 ha-grænsen. Det betyder faktisk, at over en fjerdedel af samtlige landbrugsejendomme frit vil kunne erhverves uden nogen form for landbrugsmæssig tilknytning og på trods af eventuelt behov for tillægsjord i området.

Gruppen fra 15 til 30 ha vil så blive de deltidslandmænd, som lægger stor vægt på det at være landmand. Det er familier, der har deres hovedindtjening uden for landbruget, men absolut lægger vægt på at drive deres landbrugsejendom så korrekt som muligt. Langt de fleste vælger denne livsform, fordi de ønsker den, selv om nogle nok vil gå deltidsvejen med det formål at ende som fuldtidslandmænd.

Denne gruppe af landmænd vil blive de mange. Selv om de kun vil fremstille en beskeden del af landbrugets samlede produktion, kan det nemt vise sig, at gruppen får stor betydning for hele landbruget. De vil f.eks. medvirke til, at borgere uden for landbruget får en bedre og større forståelse for landbruget. Det er også meget sandsynligt, at det er dem, der vil vise det samlede landbrug nye veje.

Hvad angår deltidsbrugene over 30 ha, er ændringen den, at hovederhvervskravet ophæves. Centrum-demokraterne lægger vægt på, at ændringen sker sammen med en skærpelse af uddannelseskravet.

De nye erhvervsregler er enklere end de gamle og vil give væsentlig mindre administration for jordlovsmyndighederne.

Dette kan imidlertid ikke siges at være tilfældet med de nye sammenlægningsgrænser, tværtimod. Her opereres nu med to forskellige grænser, én på 50 ha og én på 100 ha. Det, der forsøges, er at lave en form for forkøbsret til de mindre brug, og, hvor der ikke er brug for dem, da at hæve sammenlægningsgrænsen til 100 ha.

Centrum-demokraterne har den opfattelse, at des stærkere og mere reel forkøbsretten er, des højere sammenlægningsgrænse kan forsvares. Vi synes, det foreslåede er en rimelig løsning. Det er dog vigtigt, at der bliver udarbejdet nogle ret faste retningslinjer for jordbrugskommissionerne at arbejde efter, da